

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg A. Sp. 2181.)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 1 af *Fler-tallet* (Breinholt, Brødsgaard, Danneskjold, H. N. Hansen, Johnsen, Juul, Koch, Rottbøll, Sehested og M. Sørensen) (se Tillæg B., Sp. 51)

vedtoges med 31 Stemmer mod 23.

Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 4 af *samme* (se Tillæg B., Sp. 51) og Lovforslagets § 4 (se Tillæg A., Sp. 2181) saaledes ændret, og § 5

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 3 af *samme* (se Tillæg B., Sp. 51)

vedtoges med 31 Stemmer mod 23

Lovforslagets § 6 (se Tillæg A., Sp. 2181)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 5 af *samme*

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 83 ff.), Udvalgets Betænkning findes Tillæg B., Sp. 51.)

Uden for Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling satte til Forhandling.

Ordføreren (H. N. Hansen): Paa dette Lovforslag er der 3 Uoverensstemmelser

mellem Tingene. Jeg skal kortelig gøre Rede for disse. Den første Uoverensstemmelse er fremstillet i Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 og gaar ud paa at afløse Forslagets Bestemmelse om Indførelse af en Formueskat med Bestemmelse om Indførelse af en Tillægsskat paa Kapitalindkomster. Formuebeskatningen skulde efter Lovforslaget udføres paa den Maade, at hvert tredje Aar skulde al Formue i Landet ansættes til dens Værdi, og den vilde altsaa omfatte baade faste Ejendomme i Købstæder og paa Landet samt rørlig Ejendom. I Stedet for denne Beskatning foreslaar Udvalget i Uoverensstemmelse med, hvad Landstinget vedtog i Fjor, at fastsætte en Skat af Kapitalindkomster, som kortelig udtrykt bestaar deri, at de Indkomster, som høves af Kapital, løs Formue, skal svare højere Skat end anden Indkomst. Herved naas for det første dette, at man undgaar den besværlige og vilkaarlige Ansættelse af Formue, som skulde finde Sted hvert tredje Aar ved Formueskatten, og for det andet det væsentlige Gode, at man undgaar ad den Vej at lægge ny Skatter paa faste Ejendomme. Jeg maa vedblivende tro, at naar vi lovgive netop i det Øjemed at fritage faste Ejendomme saavel paa Land som i Byerne for den nuværende Skattebyrde eller lette deres nuværende Skattebyrde, saa vil det være ganske uoverensstemmende dermed at lægge en ny Skat paa dem gennem en Formueskat. Jeg tror derfor, at man i Virkeligheden ad den Vej, som her foreslaas, naar det Maal, som bør attraas, og som vi bør fastholde. Jeg tror derfor ikke, det kan siges, som det hedder i Folketingets Betænkning fra i Fjor, at Formueskatten er langt retfærdigere end en Skat, der kun angaar enkelte Arter af Formue, idet man netop ved en Formueskat vil komme til at lægge en dobbelt Skattebyrde paa faste Ejendomme, hvad man undgaar med en Kapitalindkomstskat. Jeg anbefaler altsaa dette Forslag til fornyet Vedtagelse af det høje Ting.

Den anden Uoverensstemmelse ligger udtrykt i Ændringsforslaget under Nr. 3 og 4 og angaar Selvangivelsespligten. Saa længe man stod paa, at Selvangivelsen skulde fremtvinges ved en Bøde, kunde man sige, at der var principiel Forskel mellem det Standpunkt og det, som Landstinget tilraader at indtage, men efter at man i Folketinget har indskrænket Forslaget til at gaa ud paa, at Følgen af ikke selv at opgive sin Indtægt er denne, at